

DE NOORD-BRABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad.

DICERE VERUM QUID VETAT?
HORATIUS.

ADVERTENTIES
15 cents de regel
baldly 15 cents zegel

(Verschijnde driemaal in de week: Dingsdag, Dondersdag en Zaterdag.)

Wij gaan eene donkere toekomst tegenhoet.

Het is nu bijna drie jaren geleden dat wij het volgende schreven: « Ongeukkig is het dat onze ministers, in al datgene wat zij in eenen vroegeren zin behoorden, te doen nooit het initiatief namen bij de natie, die eene loijale en gulle voorzitter van vrijzinnige beginselen dankbaar ontvingen en welke zijte toejuichten, blijft roof en wantrouwen, zelfs bij datgene, wat ons wezenlijk vrijzinnig zoude kunnen beschouwd worden. Zij ziet dat men niet geeft, dan omdat men moet geven en nooit meer afstaat, dan volkomenlijk wordt afgeperst. Zij laat zich niet meer te bedruggen stellen met hare wettelijke koninklijke aan hare verwachtingen; integendeel, hoe meer zij den onwil en de zwakheid der regering ondervindt, hoe verder zij van jaar tot jaar en van dag tot dag hare eischen zal uitstreken en bij slot van rekening de hooge regering maatregelen afdwingen, waaraan zij anders nooit zoude gedacht hebben.

Waarschuwden wij de regering in het begin van het jaar 1842, ter gelegenheid dat wij de toen voorgedragen ontwerpen van wet over het stem- en kiesrecht beoordeelden.

En zijn sinds drie jaren vervlogen. En nu vragen wij aan de regering, die gedurende dat driejarig tijdsverloop ons welmeenend miskende, of niet daadzaken zich gepast hebben te bevestigen, wat wij toen ter aankomst dier daadzaken voorspelden? En in 1842, bepaaldte zich de wenschen der natie tot een vrijgevig kiesstelsel, als dat, hetwelk de heer SCHIMMELPENINCK nu heeft voorgedragen, en bij de bezuinigingen, welke men sinds heeft zien ingevorderd.

De voorgesagde bepalingen over het stem- en kiesrecht en die bezuinigingen zijn afgeperst, om niet eer verleend geworden, dan het volk reeds sinds lang andere, veel meer radicale hervormingen geëischt had.

Als men dit alles in 1842 van zelve had ingevorderd, dan zoude de natie die dankbaar en met aangenomen en de regering luide toegejuicht.

En nu? Wie is de voorgestelde wet onvoldoende en kuisstelselgevoerd waardig? Wie is er die vrede neemt met de ingevoerde bezuinigingen?

De onwil en zwakheid der regering zijn oorzaak dat de natie nu op het punt staat, eene zijning te nemen, welke door dien zelfden onwil en die zelfde zwakheid Nederland velelei rampen kan veroorzaken. De natie is niet meer te bevredigd met hetgene haar vreugd zoude veroorzaakt hebben in 1842.

Van jaar tot jaar en van dag tot dag heeft de onwil en de zwakheid der regering aandrang gegeven dat de natie, langzamerhand hare wenschen uitbreidende, nu eindelijk eene omverwerping der staatsfondamenten, om die nieuw op te trekken, van de hooge regering, dat is van den koning, wil afdwingen.

Zoude zij hare worderingen tot zoo verre hebben uitgestrekt, indien de regering bij tijde en vrij wöblig had gedaan, wat recht en billijkheid en de behoeften der natie vorderden?

Wij hebben het meermalen gezegd, en wij herhalen het nogmaals, de regering leeft bij den dag. Ziedaar de bron van al het kwaad, dat Nederland te vreezen heeft.

De toestand van Nederland zoude verre zijn van hopeloos te schijnen, indien wij eene regering hadden, die vooruit wist te zien en naar gelang wist te handelen.

Zoo ooit dan verkeert het vaderland nu in gevaarlijke omstandigheden. Er is in Nederland eene beweging ontstaan, welke gevolgen niemand berekenen kan. Maar zeer zeker zal ons niemand van vermetelheid beschuldigen, indien wij zeggen dat de toekomst orkanen verborgt, welke vroeg of laat kunnen en misschien weldra zullen moeten uitbarsten.

Wat doet de regering om het land daarvoor te behoeden?

Niets. Volstrakt niets. Zij heeft een systeem; het is het systeem van BEHOUD.

Verdedigt zij het? Niet het minste. Ook hier weer is zwakheid haar deel. Zij waagt den koning aan hetgene zij niet bij magte is te verdedigen. En de impopulariteit, waarvoor zij terug deinst, schroomt zij niet regtstreeks te laten terugvallen

op den koning. Zij, die de onschendbaarheid en de majesteit van den troon moest dekken, geeft die prijs aan volkshat.

Tegen over het systeem der regering staat het systeem van vermetwing door grondwets-hervorming.

Zij wil dat niet. Maar bestrijdt zij het? Ook niet. Op het oogenblik dat het geheel land, in beweging, wordt gebracht, om het systeem der hervorming door te drijven, ziet men haar rusten en met overeengeslagen armen afwachten, waar die volkstroom heen vloeijen zal.

Zij bezigt tegen die volkskracht geen ander wapen dan haar onwil, die nog niet eens het voorrecht heeft van actief te zijn. De regering is lijdelijk.

Men zegge niet: de regering heeft de wet van den 6 maart overleefd, om die te zien slagen, alhoewel toen allerlei voorspellingen van onheil werden opeengestapeld. Want er is een onheilverschil tusschen de hounding, die zij toen aannam, en die, welke wij nu misprijzen.

Toen was zij werkzaam. Wij laken de middelen, die zij bezigde, maar kunnen de voerkraacht niet miskennen, die zij toen in hooge mate aan den dag legde.

Ten andere, toen was zij het blind werktuig van de magt der geld-aristokratie van het land, en der oligarchie.

Zullen deze beide haar nu ook ondersteunen, gelijk zij toen deden? Of heeft zij nu misschien niet beide onder hare bestrijders?

En in alle geval is de beweging, die nu aanvangt, niet een gevolg van de wet van den 6 maart? De wet is geslaagd; dat is men heeft, wat wij voorspeld hadden, de belangen van den volkstroom, de wone en buitengewone belastingen, zoo gevoelig beledigt en miskend, dat hij, die anders vreedzaam en vreemd aan politieke vraagpunten leeft, nu opgewonden deel aan eene beweging, die hij anders nooit eenige aandacht zoude hebben verleend.

Juist door de wet van den 6 maart alleen daardoor wordt het mogelijk in massa deel toe te nemen aan een voorstel van staats-hervormingen, waaraan zij zich nooit heeft laten gelegen liggen.

De wet van den 6 maart begint nu hare vruchten te draagen, de volkskrachten, toenmaals gedomd, beginnen eerst te bewaarden. God behoeve Nederland!

ZWITSERLAND.

De gematigde radikalen beginnen de geheele uitgestrektheid van het gevaar het welk het Zwitsersch verband bedreigt in te zien. Eene zeer alrijke vergadering van alle leden der partij heeft den 10 dezer te Buzuns plaats gehad. Redenaars en toehoorders hebben verhaaldelijk hunne onvoorwaardelijke toetreding tot het beginsel van de handhaving der gerechtigheid geprotesteerd. Het denkbeeld van de oprichting van vrije koningen heeft hun geen onderzoek waardig toegeschenen; zij hebben integendeel, met kracht geprotesteerd tegen de pogingen en woelingen der radikalen en tegen alle plannen, die de strekking zouden hebben om de bestaande orde van zaken omver te werpen.

DUTSCHLAND.

Te Keulen heeft den 19 dezer in de hoofkerk de wijding plaats gehad van den kanunnik Anton Gottfried Claessen, tot bisschop van Gadora in partibus infidelium en tot coadjutor in het aartsbisdom van Keulen.

In verscheidene burgerverenigingen welke te Keulen hebben plaats gehad, is tot het besluit gekomen, om op den 8sten landdag der Rijnprovinciën verzoekschriften in te dienen, waarin aangedrongen wordt:

1° op de uitvoering der wet van 22 mei 1815. Voor de instelling van eene algemeene vertegenwoordiging des volks;

2° op de vrijheid der drukpers;

3° op de openbaarheid der beraadslagingen van de volksvertegenwoordigers; en inzonderheid op de openbaarheid der beraadslagingen op den eerstvolgenden landdag;

4° op de emancipatie der joden.

Deze verzoekschriften zijn onder anderen door den burgemeester, de leden van den raad en onderscheidene notabele ingezetenen der stad ondertekend.

Men schrijft uit Posen in dato 13 jan. De bewoners van het koninkrijk Polen, welke niet bijzonder rijk zijn aan kourantenlektuur, zijn in dat opzigt nog armer geworden door het verbod van het debiet der Posener polnische Zeitung, welk verbod van den 12 dezer dagteekent. Het verwondert ons intusschen niet, sedert wij een exemplaar van de Allg. Preuss. Zeitung hebben gezien, hetwelk door de censurschaar zodanig gehandeld, en zoo veel gaten was, dat tien katten geene enkele muis daarin zouden gevangen hebben.

De waterstand van den Rijn is voorbeeldeloos laag, zoodat de stoombooten der Dusseldorfer maatschappij niet verder dan tot Koblentz kunnen optuimen, en dan de goederen op de vorder moeten getransporteerd worden. De Keulsche stoombooten varen nog tot St. Gaar en geven daar hunne ladingen aan kleine vaartuigen over.

ENGLAND.

Men verzekert dat de hertog van Wellington zeer gemaand is voor de afschaffing der lichaamsstraffen, tot hiertoe bij de Engelsche artsen in gebruik, en dat hij die door afgezonderde opsluiting van twee, drie of meer maanden naar gelang van de zwaarte der misdrijven, wil vervangen zien.

Minder gelooflijk is hetgene door een ander blad bekend wordt, namelijk, dat genoemde hertog het plan bekend zou hebben om Londen te versterken.

Een zeer gewichtig stuk, uitsluitend voor de leden van den geheele raad bestemd, is dezer dagen te Londen gedrukt geworden. Het heeft ten doel de uitkomsten van het door sir R. Peel ingevoerd tarief aan te toonen, en te bewijzen dat, sedert de in werking is, de opbrengst van een enkel jaar

de uitkomsten van voorgaande jaren niet meer dan honderd ponden overschot heeft overtreft.

Den 14 dezer zijn te Edinburg twee kerken, namelijk de kathedrale of Greyfriarskerk en die

de Schotsche gevestigde kerk, welke onder één dak vereenigd, door brand nagenoeg geheel

afgescheiden waren, door brand nagenoeg geheel verwoest.

Een eerrijke partij te Londen de heer Richard Rylands heeft voor de begraafplaats van zijn dood, 1 miljoen best. en kluisde munten geschenken gegeven, en dit om den staat van de successie-regten te versterken. Dit is mogelijk de aanzienlijkste geldgift, welke ooit in Engeland en zelfs in Europa gedaan is.

— Omtrent het vergaan van het schip William Turner, verneemt men nog het volgende:

Men vermoedt dat het schip op eene der talrijke rotsen heeft gestooten, welke zich op de kust bevinden, en door de golven is aan stukken geslagen. Een licht schepsel is op de kust aangedreven, doch het is waarschijnlijk dat allen die zich aan boord bevonden omgekomen zijn, want men heeft niets gevonden dan de vrakken der booten van het schip. De William Turner begaf zich naar Liverpool en kwam van Ichaboe met eene lading guano. Een brief van Limerick verzekert dat er minstens 20 menschen aan boord moeten zijn geweest. Het was een schip van 488 tonnen.

— Te Exeter hebben bij gelegenheid van het kostuum van den godsdienstleeraar, die wedermaal op den predikstoel was verschenen, om in een tabbaard zijne rede te houden, nieuwe onlusten plaats gevonden. Ditmaal heeft de politie gemeend tusschen beide te moeten komen; ware dit niet geschied, alsdan hadden de parochianen hunnen eerw. maar weinig geëerbiedigden leeraar eene kwade pots gespeeld. Een andere godsdienstleeraar der gemeente Sidwell, niet te vreden met in den tabbaard te zullen prediken, had zijne rede doorspekt met eenige voor de Katholieke Kerk gunstige woorden, doch werd gehoord en door het volk vervolgd. De autoriteiten van Exeter hebben den bisschop doen weten dat, indien hij zich niet met de zaak bemoeide, er zekerlijk bloed zou stroomen.

SPANJE.

Wij vernemen door particuliere brieven dat men zich te Rome zeer ijverig bezig houdt met de kerkelijke zaken van Spanje. Het is niet zoo als de dagbladen dit medegedeeld hebben, in een heim konsistorie dat die gewichtige kwestien behandeld worden, maar zij zijn opgedragen aan de kongregatie der buitengewone geestelijken zaken, welke kongregatie uit onderscheidene kardinalen en uit een zeker getal prolaten en konsultoriedogen geleerden is zamengesteld. Alles doet overigens eene gelukkige en nabijzinde schikking inschenen het Hof van Rome en dat van Madrid te gemoet zien, welke dan ook ongetwijfeld een einde zal maken aan den droevigen toestand, in welken zoo vele jaren van staatkundige onrust de geestelijkheid van het Katholijk Spanje gebracht hebben. (Am. d. L. R.)

De kamer der gedeputeerden heeft den 16 dezer de beraadslaging begonnen over het wetsontwerp houdende de details der eeredienst in der geestelijkheid, en reeds de vier eerste artikelen van het ontwerp aangenomen.

De minister van financien hield bij alle gelegenheden eene opmerkelijke redevoering.

— De generaal don Manuel de la Concha is tot kapitein-generaal van Katalonië benoemd, ter vervanging van den baron de Meer, die tot grande van Kastilië, met den titel van graaf de Gra en tot voorzitter van het opperst geregts-hof van oorlog en van marine verheven is.

FRANKRIJK.

De zitting van de kamer der afgevaardigden van den 21n dezer was bijna uitsluitend gewijd aan de redevoeringen van de heeren Thiers en Guizot. De eerste laatste, zoo als wij in ons vorig nummer

omtrent Taïti, Marokko en het regt van onderzoek op eene hevige wijze aan. Alvorens tot het besluit te komen dat het ministerie op de tribune slechts voor de eene zaak had te brengen, oordeelden zij dat het ministerie geene aanspraak op eene mantie, door het afkopen omtrent het regt van onderzoek; dan zijn eene verovering, door de inbezitting van Taïti; den schijn van een verdrag, door de schikking met Marokko; den schijn van eene vereffening der geschilpunten tusschen Frankrijk en Engeland, door de aanstelling eener gemengde kommissie; maar dat het inderdaad Frankrijk had vernederd en wantrouwen aan beide zijden doen ontstaan.

De minister Guizot beklom alstoen het spreekgestoelte; hij legde de oppositie ten laste dat haar doel alleen is de regering te wederstreven, want dat, toen het Fransch gouvernement de Markiezen en honden bevestigd en het protestant van Taïti aangenomen had, men deze beide handelingen zeer goed en zeer gepast vond, maar die thans voor zeer slecht werd beschouwd als het gevolg van een staatkundig stelsel vol zwachtheid en ijdelheid. Hij rechtvaardigde verder het gedrag der regering omtrent Marokko, en sprak eene lofredde op den prins van Joinville en den maarschalk Bugeaud uit; eindelijk trad hij nog in zoovele bijzonderheden dat de kamer eerst kwartier voor zeven ure uit een ging.

In de zitting van den volgenden dag was de eerste spreker de heer Béchard, die zich tegen de politiek van den heer Thiers en tegen die van het kabinet verzette, en op de tribune opgevoerd werd door den heer Dupin, welke in een onderzoek trad van de zoo dikwerf ter sprake gebrachte drie kwestien: Marokko, Taïti en het regt van onderzoek. Hij zou niet aan het ministerie vragen: "Wat is wat hebt gij met onze legioenen gedaan?" want men zou hem kunnen antwoord en: "ik heb die tot de overwinning geleid," waarop hij dan weder zou zeggen, dat de overwinnaars daarvan den prijs niet moeten betalen.

Door de voorwaarde welke dezen maatregel heeft ligt waren, volgens hem, de Fransche jaarbeelden bebedeld.

In zijne uitgebreide rede zeide hij onder andere omtrent het regt van onderzoek, dat de gemengde kommissie tot het besluit zou komen, dat zoo de slavenhandel niet wordt afgeschaft, het regt van visitatie gehandhaafd zal worden, en wel zoo, als men het wettelijk niet verlangt.

Na de redevoering van den heer Dupin werden de algemeene beraadslagingen gesloten en de zaak overgegaan tot de afzonderlijke behandeling der onderscheidene paragrafen.

Op § 1 werd door den heer de Carné voorgesteld een amendement van den volgenden inhoud: "Sire, onze zitting werd voor eenige maanden gesloten, te wille van de oorlog, welke een vast en onuitwendig gevecht hadden kunnen voortduren of op eene meer weldadige wijze, regelen. Tervil wij heden in midden der kriegste kalme onze werkzaamheden hervatten, wenschen wij ons met u geluk over de schitterende zege onzer wapenen en over het spoedig herstel van den vrede."

Dit amendement, hetwelk ten doel had om de staatkunde der ministers op eene algemeene wijze te bespreken en te bevestigen, werd door de ministerie aangenomen, werd door de voorzitter zeer nitvoerig en welprekend toegelicht.

De heer Hébert, rapporteur der kommissie van het adres, belastte zich met de taak om den heer de Carné te beantwoorden, en zijn amendement te bestrijden.

In de zitting van den 23n voerden over het amendement van den heer de Carné nog het woord

de heeren Crémieux en Billaut, die zich voor het-
zelve verklaarden en die, vooral de laatste, elk
der handelingen van het ministerie hevig bekeelden.
De heer Crémieux, die tevens van de handelingen
zaken, behoudt vervolgens het sprekeschiet om
den laatste omstandig spreker te bejagen, en
stelde het aan de konsequentie
van het tegenwoordig kabinet en de zelfs nakoming
van vroeger aangegane verbindtenissen te doen uit-
kopen.

Ter stemming over het amendement van den heer
de Carné overgegaan zijnde, werd hetzelfde met
225 tegen 197 stemmen verworpen.
In de zitting van den 24 was
de heer de Beaumont, die een door hem op de eerste
en het slot van de voordere vraagaf voorgesteld
amendement in een breedvoelige rede ontwikkelde.
De maarschalk Bugeaud nam als het woord op
en begon te verklaren, dat, ofschoon het traktaat
met Marokko niet in het geheel en al veldaan had,
hij echter op dit oogenblik daar-
omtrent benigzints van gevoelen was veranderd en
zich thans afvroeg, of het ministerie geen gelijk
had gehad met Abd-el-Rhaman ten spoedigste tot
eene schikking te komen. De redenaar trad wij-
ders in eenige ophelderingen noemens den oorlog te-
gen Marokko. Volgens hem was het doel, waar-
over hij bij het einde van de verdragen het bevel
voerde, in verre na niet talrijk genoeg om hem
te vergoeden, en het binnenslechte van het land
door te dringen, en de bevelvoerder de maarschalk
dat het effect van de bezetting van Algerie een effectief
van honderd duizend man vereischt werd.

De Arabische opperhoofden, die eenigen tijd
te Parijs doorgebracht hebben, zijn den 23 dezer
naar Afrika teruggekeerd.

In de hoofdstad zijn wel 2000000000
van een franc in omloop, met het bedrag van
Hendrik V.

Volgens brieven van Taïti, tot 21 augustus,
hadde de Franschen voorstellen tot verzoening
aan de inlanders gedaan, en zij hadden daarop
bereidwillig aangenomen, en de Fransche schepen
vaartuigen door de Fransche gebieden was, en de
te men de hernieuwing der vijandigheden.
Hierbij voegt het gerucht, dat de oorlog tus-
schen de Franschen en de inlanders werkelijk, en
wel met groter hevigheid dan ooit, hervat zou
worden, dat de Franschen in de laatste gevechten
de inlanders behaald hebben.

Ook in Taïti zijn thans zijn tunnels krigen.
Volgens berichten uit Marseille, wist men aldaar
dat er een onderaardsche gang bestond, die be-
gintende in de wijk St. Victor, uit moest komen
onder een der torens van het fort St. Nicolas, zoo
dat hij, op eene tenet als de breedte van de
van de haven, onder de zee doorlopende, de beide
uiterste punten der stad vereenigde. Seder onbe-
kenden jaren lagen de uitgangen vol steenen en puin,
en tot nog toe had er niemand aan durven denken
om een doortocht te zoeken, en de Franschen
bepoogden onderdaags hebben de heeren Joyland,
een Fransche ingenieur, en Matayas, een bouwkundige, dit
ondernomen en zijn gelukkig geslaagd. Verzeld
van eenige vrienden en van een groot aantal werke-
lieden, hebben zij den gang door de ondergrond van
St. Victor begrepen en zijn daar langs de trappen
van een tunnel tot in het diepste afgeklimmen.
Den eersten dag konden zij niet ver komen, omdat
de steenblokken aan den ingang en onder aan den
trap bleef hangen, maar den volgenden dag gelukte
het hun door den geheelen tunnel henen te dringen
en bij het fort St. Nicolas uit te komen. Zij heb-
ben niet minder dan vier uren en twee en twintig
minuten tijds besteed, om dezen zoo moeilijken
doortocht te doorlopen, en de Franschen hebben
den doortocht van Taïti met het oog in een zee-
goeden, die slechts drie of vier plaatsen behoeven
hersteeld te worden, behoeven de enkelen hiervoor

worden op vier of vijfmaal honderd duizend francs.
bekeken, en de Franschen hebben de
Derechnenel zee van de Landmacht, betreffende
laar bij, op een breedte van zes ivooren, die
den verwalseren zeker een wonder onder lengte
heeft, en den Franschen een groot voordeel
in de zee.

NEDERLAND.

BOSCH, 27 Jan. Den 22 dezer heeft te's Hage
voor den hoogen raad, kamer van strafzaken, ge-
diend de zaak van den heer Oudne, verant van
het dagblad *Gazette du duché de Limbourg*. De heer
th. A. de Pinto heeft in eene uitvoerige pleitrede
aacht middelen van cassatie tegen het aangevalen
arrest van het prov. gerechtshof ontwikkeld.

De avokaat-generaal mr. Beketh zal den 12
februarij aanstaande in deze zaak konklusie nemen.

De geruchten noemens erde verandering in het
personeel van eenige ministers en gouverneurs,
worden door het *Journal de la Haye* formeel te-
genspreken en verklaard van allen grondloos te
zijn.

De heer Bachtinzen is uit's Hage naar Brus-
sel teruggekeerd.

Men leest in de *Nieuwe Rotterdamse Cour-
rant*: Onze partikuliere korrespondentie van Mar-
seille, in dato 15 dezer, houdt de volgende schen-
ding in van het volkenrecht, onze vlag door een
Spaansch oorlogschip aangedaan, voor welker waar-
heid wij volkomen instaan.

Het schip *Franco-Johanna*, gekommandeerd door
kapitein van der Meijden, toebehoorende aan den
heer van Holst te Delfshaven, was bestemd naar
Marseille. Het had onder zijne lading te Antwer-
pen 18 kisten ammunitie ingenomen, bestemd voor
een huus te Marseille, waaryan de kapitein het
cognosement bij zich had. Nadat het in Gibraltar
door goeden wind was begunstigd, werd het aldaar
door stille gedurende acht dagen opgehouden, en
zette toen, nadat zijne papieren volmaakt in orde
waren gebracht, koers naar zijne bestemmingsplaats.
Den 3 dezer maand ten 4 ure ontmoette het een
Spaansch oorlogschip voorbij Barcelona in volle
ziedetwek het met zijne vlag saluerde. Het oor-
logschip naderde, ziften officier vrede er van afge-
zonden, die den kapitein zijnen naam, dien van
het schip en de oogaaf van de goederen, die hij
geladen had, afvroeg. De kapitein voldeed geraede-
lijk aan de eischen des officiers. Nadat deze zich
eenige oogenblikken had verward, kwam hij terug,
voegende den kapitein zijnen gezondheidspas af, ver-
gafte dien met een ander papier, en zette vier
man aan boord, welke hij naderhand met nog
zeven man vermeerderde, allen van top tot teen
gewapend, onder bevel van een opperhoofd, die
den kapitein met kommando afnam en den koers
van het schip naar onnen wil rigte. De kapitein,
die niet begreep wat dit alles beduidde en om
explicatie vroeg, kreeg slechts onvoldoend ant-
woord. Den volgenden morgen nam het oorlog-
schip het Nederlandsch schip op slechte wijze
het te midden van andere schepen door, en bewaakte
het alsof het aan eenen zeeroover toebehoorde. De
kapitein herde de Nederlandsthe vlag hijschen; de kom-
mandant van het oorlogschip deed hem dit verbieden,
alhoewel hij dit verbod naderhand weder introk.
Alsof dit alles nog niet genoeg ware geweest, deed
hij den kapitein zelfs het roer en de manoeuvre
van zijn schip onzeggen, zoodat deze nu schip en
en lading geheel aan vreemde handen moest toe-
vertrouwen. Het schip werd te Palamús afgebragt,
eene ellendige Spaansche zeeplaats, alwaar de ka-
pitein zijn plicht deed, zich tot den vice-konsul
vervoegde en protesteerde tegen het geweld hem
aangedaan. Hij heeft ook onzen gezant te Madrid
en onzen koning te Barcelona van het ongehoord
feit kennis gegeven. De redenen dezer gewelddadige
handelingen zijn niets anders te zijn dan de 18 kisten
ammunitie die hij onder zijne lading had, en
welke men ziften verachtte dat hij in Katalonië
wilde invoeren. Intusschen is hij insusschen aan-

gehouden, en thans zijn cognosementen over
deze ammunitie naar Marseille. Alhoewel de
Naderge berigten uit Marseille ontrent het
gehoorte met het schip *Franco-Johanna*, bevestigt
gen niet alleen volkomen het medegedeelde,
maar behoeven het nog met krachtiger woorden en
doen het makbare door daad nog meer uitkomen.

De kommandant van het oorlogschip, hetwelk
wij thans verzen, dat een gewapende kustwach-
ter was, genaamd *Zelus*, door Fernandez Gon-
zales, heeft den kapitein zelfs niet naar zijne pa-
pieren gevraagd, maar alleen naar zijne gezondheids-
pas! Had hij het eene gedaan, dan ware on-
middelijk ten duidelijkste gebleken, dat alles aan
hoofd ziften de meest mogelijke orde bewaakt
echter, zoo als dit wera geschiedt, ging onweten-
heid met brutaal misbruik van magt hand aan
hand. De daad, welke in meer dan een opzigt
het volkenrecht schendt, wordt door het bekend
worden van al de bijstandigheden nog langer
hoe meer in de oogen van een ieder onverschoon-
baar, en eene natië onwaardig, welke onder de
besehaafde volken van Europa hare plaats wil in-
nemen.

Als of een oorlogschip met zijne eskwipage niet
genoezaam ware, om een weerdloze loeker met
een half dozijn zeelieden bemand, in ontzag te
houden, is een paar dagen na het binnengeregen
der *Franco-Johanna* eene kompanie soldaten van
het naburig Gerona, Palamús binnengerukt om
het schip te bewaken.

Aan boord van hetzelfde bevindt zich nog immer
dag en nacht een wacht van gewapende Span-
jaarden, die de lading van het schip bewaken.

De laatst ontvangen Javasche kouranten lot-
pen tot 28 september. Zij behelzen onderanderen
de volgende berigten:

In de residentie Pengasser regentschap
op den 29 augustus jl., een berg, gelegen in het
onder het regentschap Soekapoera behoorend, dis-
trikt Karang angestort, waaryan de heere kom-
geheel bedolven en een groot gedeelte van derzel-
ver inwoners omgekomen zijn, het getal dier
ongelukkigen kan evenmin als de oorzaak van het
ongeluk nog met zekerheid worden opgegeven.
Nagenoeg op denzelfden tijd hebben in de
distrikten van de residentie Kaliapoetjag Kwas-
sen en Bandjar sterke overstromingen plaats ge-
had, welke, door de daaruit ontstane afspoelingen
van aarde, belangrijke schade hebben toegebracht
aan aldaar gelegen koffij-tuinen.

Door Zr. Ms. brik *de Postillon*, onder
bevel van den Intendant ter zee 1e klasse, J. H.
Cambier, zijn, gedurende eenen togt van Makassar
naar Boeton, op den 17 augustus jl. op het zuid-
einde van gemeld eiland, drie groote en drie kleine
roovers-praauwen ontmoet en vervolgd; deze praau-
wen, welke opgepropt met menschen waren, en
van welke de grootste ten minste dertig en de
kleinere twintig a zestien ridders vorderen, zijn
na gedurende vrij geruimen tijd door het geschut
van Zr. Ms. brik te zijn bevestigd geworden, ten
laatste door windstille begunstigd aan het hen
vervolgend oorlogsvaartuig ontkomen, doch giet
dan na door dezelfs geschut veel te hebben geder-
den, zoo als bleek uit de verwarring, welke de
werf aan boord der rooversvaartuigen ontstond,
uit het onregelmatig roegen der roovers en het
meermalen over boord werpen van lijken, hetgeen
ook later genoegzaam is bevestigd geworden door
het van den sultan van Boeton ontvangen bericht,
volgens hetwelk de roovers een hupper groote
praauwen in zinkenden staat verlaten hadden,
welke later door de inwoorlingen van Boeton op-
gevischt en verbrand was geworden.
In den namiddag van den 10 sept. is te Passar
Gede, in de nabijheid van Djocokarta, een he-
rige brand ontstaan, waaryan ruim 600 huizen
van inlanders zijn in de asch gelegd.

In de residentie Kediri, zijn hevige windvloed-gevallen, welke vooraf in het distrikt Kotta Toeloaang-ang, regentschap Ngrowo, belangrijke schade hebben aangericht, in de tijd dat distrikt behoort te dezes's. Sunmo en Gedong, waaroe waren 23 huizen omvergewaaid, waardoor echter gelukkig niemand der inlandsche bevolking gewond is of het leven verloren heeft.

Mengelwerk.

DE GIERIGAARD.

Episode uit de Geschiedenis der verovering van Ierland.

Al wat eene beleediging van God, of eene schending zijner heilrijke wetten is, behoort den menschen eene afschuwelijke daad te wezen. Ongelukkig is dit zoo niet, en in ons zedenbederf hebben wij ons het aldus uit te drukken, aan menige ondeugd het burgerrecht verleend.

Met de denkbeelden van eer, zoodanig als wij ons die gevormd hebben, kan de wraakzuchtige mensch zich laaghartig wreken en kwaad met kwaad vergelden, zonder dat hij deswege door zijne medemenschen ernstig gelaakt wordt.

In het wanbegrip dat wij ons van de goede zeden vormen, wordt de doorbrenger, die zijne jeugd verwoest en zijn fortuin en leven te midden van dwaze vernaken en misdadige buitensporigheden verkwest, vaak een beminnelijk mensch genoemd.

Zelfen door schandelijke eigenliefde geheel vervuld en verblind, weten wij maar al te dikwerf eene verschooning voor den afschuwelijksten hoogmoed.

Maar, men moet het gul bekennen, eene zonde is er, die in het oog der menschen zoo verachtelijk en hatelijk gebleven is, als zij met alle recht verdient, namelijk de eizak.

Voor die ondeugd is geene vergiffenis; de menscheit heeft haar het wel verdiend schandmerk in volle mate laten behouden.

De graaf van Glennmore had in zijne kindscheid gestadig de lastigste schuldeischers bij zijn vader over den vloer gezien. Dikwerf hoorde hij den ouden man zich beklagen dat die schraapzuchtige menschen hem geen oogenblik rust gunden; dan weder gaven de onaangename bezoeken der schuldeischers aanleiding tot twist en gekrakeel tusschen zijne ouders; de bron van die herhaalde huiselijke stormen was bijna altijd het al te rijkelijk huishouden en de te groote uitgaven, die daarvan het onvermijdelijk gevolg waren. De verkwestingen van het voorledene waren de oorzaak der bekommeringen van het tegenwoordige.

Deze droevige les had den jongen Glennmore geregelheid en goede orde moeten leeren; in plaats van dit leerde hij de eizak. De menschen overschrijden meest altijd het doel dat zij zich gesteld hebben.

„Nu, mijnheer, dan hou, noodige uitgaven doe,“ zeide de boon van den kwistigen burgheer tot zich zelve, „behoef ik nimmer de bekommeringen te dachten, waardoor mijn vader thans gekweld wordt.“ En wanneer zijne moeder den kleinen Glennmore eenig geld gaf, stopte hij het zorgvuldig weg en vruchteloos poogden de noodlijdenden zijn hart tot medelijden te stemmen: de edelste neigingen waren in hetzelfde verstikt door de hand overhand toehemende kiemen der vuigste schraapzucht. Als kind had hij een natuurlijk goed hart; maar de vrees om later getugebrek te moeten ondervinden, had een ijeren harnas van ongevoeligheid tusschen hem en zijne ongelukkige natuurgenoeten geplaatst. „Wijl hij steeds vreesde dat men hem om nakmoeten spreken zou, hield hij zich altoos

als of hij zelf hield, in stapelde in het diepste geheim zijne spaarpenningen op. De gierigheid vervalde reeds als jongeling zijnen geest zoodanig, dat hij eens met zijne moeder langs eenen uitgedroogden beek wandelende, loop hare aanmerking daarover, aldus antwoordde: «Ja moeder, als deze beek hare heldere wateren niet zoo veel aan de brandende zonnestralen blootgesteld had, als zij dezelve zorgvuldig had verbergd, zou zij niet uitgedroogd wezen, maar nog veel en zilver water beaiten.»

Toan de jonge Glennmore den mannelijken leeftijd bereikt had, stierf zijn vader en hij geraakte in het bezit van het ouderlijk vermogen. Reeds bij de begrafenis-plegtigheden openbaarde zich de afschuwelijke gierigheid die hem bezield; op de eengerlijkste wijze: «De schitterende uitwaart en begrafenis-plegtigheden, die sprak hij, kunnen den doode het leven niet teruggeven, waartoe dan ook veel noodelooze geldverspillingen.» En hij beknibbelde de begrafenis zijns vaders zoo veel mogelijk.

De pastoor verzette zich krachtig daartegen, zeggende: «Graaf, de begrafenis-plegtigheden behooren geëvenredigt te zijn aan den hoogen rang uws vaders: de Rist van den heer van Glennmore moet overdekt worden met een rouwkleed van fluweel, met zilveren kruissen, te midden van talrijke brandende waskarsen.»

De jonge Glennmore antwoordde echter koeltjes: «Mijn onvergetelijke vader, zatiger gedenktis! was christen, en de christen moet otdmoedig wezen. Gij legt derhalve het gewoon rouwkleed, der geloovigen op de kist, daardoor wordt de heere van den edelen afgestorvene het beste vervuld.»

De waardige pastoor die door deze verregaande schraapzucht diep bedroefd was geworden, zeide hem verder: «Heer van Glennmore, de aalmoezen der kinderen verlossen de zielen hunner ouders uit het vagevuur; laat derhalve in de naburige kerken en kloosters missen lezen en deel onder de behoeftige geloovigen, die voor de eeuwige rust van den voortreffelijken overledene lidden, mild aalmoezen uit.»

(Kerfolg en slot hierna.)

Advertentien

Op den 24 Januarij 1845, overleed te Hertogenbosch, voorzien van de H. H. Sacramenten der stervenden, de Edelle Groot Achtbare Heer Mr. LAMBERTUS FREDERIKX, in leven Lid van de Gedeputeerde Staten der Provincie Noord-Brabant en van verscheidene andere Collegien aldaar, in den ouderdom van bijna 58 jaren.

Kennisgeving.

Het behaagde den Almagtige, tot tijde en mijner kinderen aller bitterste droefheid, op heden tot zich te roepen, mijnen geliefden echtgenoot GERARDUS JOANNES WAGEMAKERS, na voorzien te zijn van de H. H. Sacramenten der stervenden.

Minne den 23 Januarij 1845.

Wep. G. J. WAGEMAKERS.
Geb. J. C. VAN DEN NOOFT.

Strakkende dit, zom, ag, byzondere als algemeen kennisgeving, in den verzoek van de firma van Rouwbeklag te verschoonen. De affaire als BEURISCHIPPER op Rotterdam en Dordrecht zal, ind wél als die van GROS-SIER, op denzelfden voet en onder dezelfde firma, worden voortgezet; ik verzoek een ieders, gunst, en reocommandatie, belovende eene prompte en solide bediening, hield hij zich altoos

Door het geheele Rijk, worden op nannelijke voorwaarden, Agenten gevraagd, voor een goed gevestigd, solied en op de weder sterfte gegrond BEGRAFENIS FONDS, zij die daartoe geuegen, en in staat zijn te wijzen van soliditeit over te leggen, gelieven zich onder Lett. C. B. A., franco te adresseren aan het Bureau van den Noord-Brabant, Algemeen Handelsblad, Arnhemse of Kampen-Couranten.

VERKOOPING
Men presenteert, **UIT DE HAND TE KOOP** eene goede **BIERBROUWERIJ**, benevens eene **WUZZING**, geschikt voor twee Woningen, groote **SCHUUR** en 6 Bunders **WELAND**, een en ander aan een stamde en gelegen aan den grooten weg van Breda op den Moerweg, tusschen het **Duyn Terheyden**, Provincie Noord-Brabant, bij de **Wijk** van **Brabant**. Nadere onderrigting te bekomen ten kantore van den Notaris Mr. R. J. ROMME te Terheyden. Brieven franco.

AANZIENLIJKE VERKOOPING

EIKENBOOMEN
te OISTERWIJK.
Op Woensdag den 19 Februarij 1845 des vroe middags ten 9 ure precies, zal ten verkoop van **P. DENNISSEN c. s.** op het stuk wor den verkocht.

125 stuks zware en lange EIKENBOOMEN, waaronder geschikt voor **MOLEN, KOP, TAMMERHOUE** etc. etc. Alle staande in dezelfde Bosch onder Oisterwijk in de Housdenschel Baan, ongeveer 4 1/2 voot nuten van den straatweg, van waar alle gemakkelijk kan worden vervoerd.

Te Koop
ongeveer **15000** Nederlandse Ponden, bestaande in **Eiken-Boomschors**, te bevragen bij **M. VAN DEN BOSCH**, Notaris te Udenhont, 'mits brieven franco.

Men vraagt te koop
Een kleine **Distilleer-Ketel met Slang** te **Toebehoren**. -- Adres franco brieven Lett. V, bij den Drukker te Rotterdam.

De Post van **VELDWACHTER** te Gemert is vacant, waaraan voor tractement en premie f 185 is verbonden. Sollicitanten daartoe de vereischte beifende (lieft ongehuwd en ongehuwd) verzoeken van de noodige stukken van goed gedrag, gelieven zich te vertoegen voor den 10 Februarij e. k. bij den Burgemeester aldaar.

De Notaris S. P. A. BRUYN, resident te Beers, zal, namens zijn Principalen, voor den tijd van twee maanden, openbare

VERPACHTINGEN

Koren-windmolen, met het daarbij gelegen **Woonhuis**, schuur en **ROESTIJN** met **BOUWLANDEN**. In gebruik te aanvaarden **MOLEN, HUIS en SCHUUR**, op prima Mei, den **TUIN**, St. Petrus en het **BOUWLAND**, Stoppelbloes van dit jaare. De verpachting zal geschieden ten huize en herberge van **H. J. VAN DER BEEKEN**, te Reek, op **Vrijdag den 31 Januarij 1845**, des vroe middags om 2 ure. Nadere informatie, te bekomen ten kantore van voornoemde Notaris, brieven franco.

Levens van Amsterdam
Zaterdag 25 Januarij, ten vier ure.
Wiltje, p. 64, f. Nieuwe 3 p. 72, f. D. 5 p. 90.
De G. 4 p. 100, de G. 5 p. 110, de G. 6 p. 120, de G. 7 p. 130, de G. 8 p. 140, de G. 9 p. 150, de G. 10 p. 160, de G. 11 p. 170, de G. 12 p. 180, de G. 13 p. 190, de G. 14 p. 200, de G. 15 p. 210, de G. 16 p. 220, de G. 17 p. 230, de G. 18 p. 240, de G. 19 p. 250, de G. 20 p. 260, de G. 21 p. 270, de G. 22 p. 280, de G. 23 p. 290, de G. 24 p. 300, de G. 25 p. 310, de G. 26 p. 320, de G. 27 p. 330, de G. 28 p. 340, de G. 29 p. 350, de G. 30 p. 360, de G. 31 p. 370, de G. 32 p. 380, de G. 33 p. 390, de G. 34 p. 400, de G. 35 p. 410, de G. 36 p. 420, de G. 37 p. 430, de G. 38 p. 440, de G. 39 p. 450, de G. 40 p. 460, de G. 41 p. 470, de G. 42 p. 480, de G. 43 p. 490, de G. 44 p. 500, de G. 45 p. 510, de G. 46 p. 520, de G. 47 p. 530, de G. 48 p. 540, de G. 49 p. 550, de G. 50 p. 560, de G. 51 p. 570, de G. 52 p. 580, de G. 53 p. 590, de G. 54 p. 600, de G. 55 p. 610, de G. 56 p. 620, de G. 57 p. 630, de G. 58 p. 640, de G. 59 p. 650, de G. 60 p. 660, de G. 61 p. 670, de G. 62 p. 680, de G. 63 p. 690, de G. 64 p. 700, de G. 65 p. 710, de G. 66 p. 720, de G. 67 p. 730, de G. 68 p. 740, de G. 69 p. 750, de G. 70 p. 760, de G. 71 p. 770, de G. 72 p. 780, de G. 73 p. 790, de G. 74 p. 800, de G. 75 p. 810, de G. 76 p. 820, de G. 77 p. 830, de G. 78 p. 840, de G. 79 p. 850, de G. 80 p. 860, de G. 81 p. 870, de G. 82 p. 880, de G. 83 p. 890, de G. 84 p. 900, de G. 85 p. 910, de G. 86 p. 920, de G. 87 p. 930, de G. 88 p. 940, de G. 89 p. 950, de G. 90 p. 960, de G. 91 p. 970, de G. 92 p. 980, de G. 93 p. 990, de G. 94 p. 1000, de G. 95 p. 1010, de G. 96 p. 1020, de G. 97 p. 1030, de G. 98 p. 1040, de G. 99 p. 1050, de G. 100 p. 1060, de G. 101 p. 1070, de G. 102 p. 1080, de G. 103 p. 1090, de G. 104 p. 1100, de G. 105 p. 1110, de G. 106 p. 1120, de G. 107 p. 1130, de G. 108 p. 1140, de G. 109 p. 1150, de G. 110 p. 1160, de G. 111 p. 1170, de G. 112 p. 1180, de G. 113 p. 1190, de G. 114 p. 1200, de G. 115 p. 1210, de G. 116 p. 1220, de G. 117 p. 1230, de G. 118 p. 1240, de G. 119 p. 1250, de G. 120 p. 1260, de G. 121 p. 1270, de G. 122 p. 1280, de G. 123 p. 1290, de G. 124 p. 1300, de G. 125 p. 1310, de G. 126 p. 1320, de G. 127 p. 1330, de G. 128 p. 1340, de G. 129 p. 1350, de G. 130 p. 1360, de G. 131 p. 1370, de G. 132 p. 1380, de G. 133 p. 1390, de G. 134 p. 1400, de G. 135 p. 1410, de G. 136 p. 1420, de G. 137 p. 1430, de G. 138 p. 1440, de G. 139 p. 1450, de G. 140 p. 1460, de G. 141 p. 1470, de G. 142 p. 1480, de G. 143 p. 1490, de G. 144 p. 1500, de G. 145 p. 1510, de G. 146 p. 1520, de G. 147 p. 1530, de G. 148 p. 1540, de G. 149 p. 1550, de G. 150 p. 1560, de G. 151 p. 1570, de G. 152 p. 1580, de G. 153 p. 1590, de G. 154 p. 1600, de G. 155 p. 1610, de G. 156 p. 1620, de G. 157 p. 1630, de G. 158 p. 1640, de G. 159 p. 1650, de G. 160 p. 1660, de G. 161 p. 1670, de G. 162 p. 1680, de G. 163 p. 1690, de G. 164 p. 1700, de G. 165 p. 1710, de G. 166 p. 1720, de G. 167 p. 1730, de G. 168 p. 1740, de G. 169 p. 1750, de G. 170 p. 1760, de G. 171 p. 1770, de G. 172 p. 1780, de G. 173 p. 1790, de G. 174 p. 1800, de G. 175 p. 1810, de G. 176 p. 1820, de G. 177 p. 1830, de G. 178 p. 1840, de G. 179 p. 1850, de G. 180 p. 1860, de G. 181 p. 1870, de G. 182 p. 1880, de G. 183 p. 1890, de G. 184 p. 1900, de G. 185 p. 1910, de G. 186 p. 1920, de G. 187 p. 1930, de G. 188 p. 1940, de G. 189 p. 1950, de G. 190 p. 1960, de G. 191 p. 1970, de G. 192 p. 1980, de G. 193 p. 1990, de G. 194 p. 2000, de G. 195 p. 2010, de G. 196 p. 2020, de G. 197 p. 2030, de G. 198 p. 2040, de G. 199 p. 2050, de G. 200 p. 2060, de G. 201 p. 2070, de G. 202 p. 2080, de G. 203 p. 2090, de G. 204 p. 2100, de G. 205 p. 2110, de G. 206 p. 2120, de G. 207 p. 2130, de G. 208 p. 2140, de G. 209 p. 2150, de G. 210 p. 2160, de G. 211 p. 2170, de G. 212 p. 2180, de G. 213 p. 2190, de G. 214 p. 2200, de G. 215 p. 2210, de G. 216 p. 2220, de G. 217 p. 2230, de G. 218 p. 2240, de G. 219 p. 2250, de G. 220 p. 2260, de G. 221 p. 2270, de G. 222 p. 2280, de G. 223 p. 2290, de G. 224 p. 2300, de G. 225 p. 2310, de G. 226 p. 2320, de G. 227 p. 2330, de G. 228 p. 2340, de G. 229 p. 2350, de G. 230 p. 2360, de G. 231 p. 2370, de G. 232 p. 2380, de G. 233 p. 2390, de G. 234 p. 2400, de G. 235 p. 2410, de G. 236 p. 2420, de G. 237 p. 2430, de G. 238 p. 2440, de G. 239 p. 2450, de G. 240 p. 2460, de G. 241 p. 2470, de G. 242 p. 2480, de G. 243 p. 2490, de G. 244 p. 2500, de G. 245 p. 2510, de G. 246 p. 2520, de G. 247 p. 2530, de G. 248 p. 2540, de G. 249 p. 2550, de G. 250 p. 2560, de G. 251 p. 2570, de G. 252 p. 2580, de G. 253 p. 2590, de G. 254 p. 2600, de G. 255 p. 2610, de G. 256 p. 2620, de G. 257 p. 2630, de G. 258 p. 2640, de G. 259 p. 2650, de G. 260 p. 2660, de G. 261 p. 2670, de G. 262 p. 2680, de G. 263 p. 2690, de G. 264 p. 2700, de G. 265 p. 2710, de G. 266 p. 2720, de G. 267 p. 2730, de G. 268 p. 2740, de G. 269 p. 2750, de G. 270 p. 2760, de G. 271 p. 2770, de G. 272 p. 2780, de G. 273 p. 2790, de G. 274 p. 2800, de G. 275 p. 2810, de G. 276 p. 2820, de G. 277 p. 2830, de G. 278 p. 2840, de G. 279 p. 2850, de G. 280 p. 2860, de G. 281 p. 2870, de G. 282 p. 2880, de G. 283 p. 2890, de G. 284 p. 2900, de G. 285 p. 2910, de G. 286 p. 2920, de G. 287 p. 2930, de G. 288 p. 2940, de G. 289 p. 2950, de G. 290 p. 2960, de G. 291 p. 2970, de G. 292 p. 2980, de G. 293 p. 2990, de G. 294 p. 3000, de G. 295 p. 3010, de G. 296 p. 3020, de G. 297 p. 3030, de G. 298 p. 3040, de G. 299 p. 3050, de G. 300 p. 3060, de G. 301 p. 3070, de G. 302 p. 3080, de G. 303 p. 3090, de G. 304 p. 3100, de G. 305 p. 3110, de G. 306 p. 3120, de G. 307 p. 3130, de G. 308 p. 3140, de G. 309 p. 3150, de G. 310 p. 3160, de G. 311 p. 3170, de G. 312 p. 3180, de G. 313 p. 3190, de G. 314 p. 3200, de G. 315 p. 3210, de G. 316 p. 3220, de G. 317 p. 3230, de G. 318 p. 3240, de G. 319 p. 3250, de G. 320 p. 3260, de G. 321 p. 3270, de G. 322 p. 3280, de G. 323 p. 3290, de G. 324 p. 3300, de G. 325 p. 3310, de G. 326 p. 3320, de G. 327 p. 3330, de G. 328 p. 3340, de G. 329 p. 3350, de G. 330 p. 3360, de G. 331 p. 3370, de G. 332 p. 3380, de G. 333 p. 3390, de G. 334 p. 3400, de G. 335 p. 3410, de G. 336 p. 3420, de G. 337 p. 3430, de G. 338 p. 3440, de G. 339 p. 3450, de G. 340 p. 3460, de G. 341 p. 3470, de G. 342 p. 3480, de G. 343 p. 3490, de G. 344 p. 3500, de G. 345 p. 3510, de G. 346 p. 3520, de G. 347 p. 3530, de G. 348 p. 3540, de G. 349 p. 3550, de G. 350 p. 3560, de G. 351 p. 3570, de G. 352 p. 3580, de G. 353 p. 3590, de G. 354 p. 3600, de G. 355 p. 3610, de G. 356 p. 3620, de G. 357 p. 3630, de G. 358 p. 3640, de G. 359 p. 3650, de G. 360 p. 3660, de G. 361 p. 3670, de G. 362 p. 3680, de G. 363 p. 3690, de G. 364 p. 3700, de G. 365 p. 3710, de G. 366 p. 3720, de G. 367 p. 3730, de G. 368 p. 3740, de G. 369 p. 3750, de G. 370 p. 3760, de G. 371 p. 3770, de G. 372 p. 3780, de G. 373 p. 3790, de G. 374 p. 3800, de G. 375 p. 3810, de G. 376 p. 3820, de G. 377 p. 3830, de G. 378 p. 3840, de G. 379 p. 3850, de G. 380 p. 3860, de G. 381 p. 3870, de G. 382 p. 3880, de G. 383 p. 3890, de G. 384 p. 3900, de G. 385 p. 3910, de G. 386 p. 3920, de G. 387 p. 3930, de G. 388 p. 3940, de G. 389 p. 3950, de G. 390 p. 3960, de G. 391 p. 3970, de G. 392 p. 3980, de G. 393 p. 3990, de G. 394 p. 4000, de G. 395 p. 4010, de G. 396 p. 4020, de G. 397 p. 4030, de G. 398 p. 4040, de G. 399 p. 4050, de G. 400 p. 4060, de G. 401 p. 4070, de G. 402 p. 4080, de G. 403 p. 4090, de G. 404 p. 4100, de G. 405 p. 4110, de G. 406 p. 4120, de G. 407 p. 4130, de G. 408 p. 4140, de G. 409 p. 4150, de G. 410 p. 4160, de G. 411 p. 4170, de G. 412 p. 4180, de G. 413 p. 4190, de G. 414 p. 4200, de G. 415 p. 4210, de G. 416 p. 4220, de G. 417 p. 4230, de G. 418 p. 4240, de G. 419 p. 4250, de G. 420 p. 4260, de G. 421 p. 4270, de G. 422 p. 4280, de G. 423 p. 4290, de G. 424 p. 4300, de G. 425 p. 4310, de G. 426 p. 4320, de G. 427 p. 4330, de G. 428 p. 4340, de G. 429 p. 4350, de G. 430 p. 4360, de G. 431 p. 4370, de G. 432 p. 4380, de G. 433 p. 4390, de G. 434 p. 4400, de G. 435 p. 4410, de G. 436 p. 4420, de G. 437 p. 4430, de G. 438 p. 4440, de G. 439 p. 4450, de G. 440 p. 4460, de G. 441 p. 4470, de G. 442 p. 4480, de G. 443 p. 4490, de G. 444 p. 4500, de G. 445 p. 4510, de G. 446 p. 4520, de G. 447 p. 4530, de G. 448 p. 4540, de G. 449 p. 4550, de G. 450 p. 4560, de G. 451 p. 4570, de G. 452 p. 4580, de G. 453 p. 4590, de G. 454 p. 4600, de G. 455 p. 4610, de G. 456 p. 4620, de G. 457 p. 4630, de G. 458 p. 4640, de G. 459 p. 4650, de G. 460 p. 4660, de G. 461 p. 4670, de G. 462 p. 4680, de G. 463 p. 4690, de G. 464 p. 4700, de G. 465 p. 4710, de G. 466 p. 4720, de G. 467 p. 4730, de G. 468 p. 4740, de G. 469 p. 4750, de G. 470 p. 4760, de G. 471 p. 4770, de G. 472 p. 4780, de G. 473 p. 4790, de G. 474 p. 4800, de G. 475 p. 4810, de G. 476 p. 4820, de G. 477 p. 4830, de G. 478 p. 4840, de G. 479 p. 4850, de G. 480 p. 4860, de G. 481 p. 4870, de G. 482 p. 4880, de G. 483 p. 4890, de G. 484 p. 4900, de G. 485 p. 4910, de G. 486 p. 4920, de G. 487 p. 4930, de G. 488 p. 4940, de G. 489 p. 4950, de G. 490 p. 4960, de G. 491 p. 4970, de G. 492 p. 4980, de G. 493 p. 4990, de G. 494 p. 5000, de G. 495 p. 5010, de G. 496 p. 5020, de G. 497 p. 5030, de G. 498 p. 5040, de G. 499 p. 5050, de G. 500 p. 5060, de G. 501 p. 5070, de G. 502 p. 5080, de G. 503 p. 5090, de G. 504 p. 5100, de G. 505 p. 5110, de G. 506 p. 5120, de G. 507 p. 5130, de G. 508 p. 5140, de G. 509 p. 5150, de G. 510 p. 5160, de G. 511 p. 5170, de G. 512 p. 5180, de G. 513 p. 5190, de G. 514 p. 5200, de G. 515 p. 5210, de G. 516 p. 5220, de G. 517 p. 5230, de G. 518 p. 5240, de G. 519 p. 5250, de G. 520 p. 5260, de G. 521 p. 5270, de G. 522 p. 5280, de G. 523 p. 5290, de G. 524 p. 5300, de G. 525 p. 5310, de G. 526 p. 5320, de G. 527 p. 5330, de G. 528 p. 5340, de G. 529 p. 5350, de G. 530 p. 5360, de G. 531 p. 5370, de G. 532 p. 5380, de G. 533 p. 5390, de G. 534 p. 5400, de G. 535 p. 5410, de G. 536 p. 5420, de G. 537 p. 5430, de G. 538 p. 5440, de G. 539 p. 5450, de G. 540 p. 5460, de G. 541 p. 5470, de G. 542 p. 5480, de G. 543 p. 5490, de G. 544 p. 5500, de G. 545 p. 5510, de G. 546 p. 5520, de G. 547 p. 5530, de G. 548 p. 5540, de G. 549 p. 5550, de G. 550 p. 5560, de G. 551 p. 5570, de G. 552 p. 5580, de G. 553 p. 5590, de G. 554 p. 5600, de G. 555 p. 5610, de G. 556 p. 5620, de G. 557 p. 5630, de G. 558 p. 5640, de G. 559 p. 5650, de G. 560 p. 5660, de G. 561 p. 5670, de G. 562 p. 5680, de G. 563 p. 5690, de G. 564 p. 5700, de G. 565 p. 5710, de G. 566 p. 5720, de G. 567 p. 5730, de G. 568 p. 5740, de G. 569 p. 5750, de G. 570 p. 5760, de G. 571 p. 5770, de G. 572 p. 5780, de G. 573 p.